

Dari transcript:

زنان در موسیقی - بخش سوم

نورجهان: موسیقی یک دریای کلان است که باید آدم شنا کنه، هر گوشه اشه بروه. چی کنه، کشف کنه. چیزهای زیاد است در یک بحر. حیوانات زیاد است که نا شناخته است، موجودات زیاد است که ما باید بشناسیم. و بسیار همی به نظر مه جالب است یک، مثل یک سفر اکتشافی است. و خوب است. ای سفر بعضی وقت ها باعث می شه که آدم خوده بشناسه. باعث میشه که آدم کسای اطراف خوده بشناسه. شخصیت واقعی خوده درک کنه. چون موسیقی یکی از، خصوصا موسیقی ناب یکی از یگانه راه هایی است که آدم ره به خود میرسانه، به نظر مه. خو، هنوز هم محدودیت ها زیاد است بری زنا در افغانستان. و مثلا زنایی هستن که از لحاظ امنیتی نمیتانن آواز بخوانن. و یا ایکه بسیار، آگه آواز میخوانن، مورد کلیشه، مثلا برچسپ میخورن که خا ای بازی خورده، امریکایی ها بری از پیسه میتن، یا که ای بسیار آزاد است، یا که ای ای است، شهرزاد: بد اخلاق است

نورجهان: ها بسیار پرویاگند زیاد میشه، شایعه زیاد پراگنده میشه. خصوصا کسایی که پاپ میخوانن. موسیقی دانای که پاپ میخوانن زیاد زیاد مشهور هستن لیکن، زنا، شهرزاد: نیک نام نیستن.

نورجهان: زنا نیک نام نیستن. مردها هم مه قبول دارم که زیاد نیک نام نیستن. لیکن زنا بیشتر با مشکل روبرو میشن. و خصوصا، به هر نامی، هر کس به خود جرئت می ته که به هر نامی او ره یاد کنه، به هر نام وحشتناکی که میتوانین تصور کنین، هر کس در یک اجتماع کوچک شیشتن، یک زنه دیدن که خواندن میکنه میتانن به هر نام یاد کنن. ولی ای باید ناگفته نمانه که در عین حال بسیار زنایی هستن که در موسیقی افغانستان بسیار احترام میشن. بسیار مورد احترام قرار می گیرن. بسیار، حتی مردمی که شاید زیاد چی نداشته باشن، شهرزاد: شخصیت های برجسته هستن او زنا

نورجهان: ها شخصیت های برجسته هستن. حتی مردمی که شاید زیاد علاقه به موسیقی نداشته باشن. اونا ره به عنوان شخصیت های قوی و مبارز بسیار دوست دارن. مه قبول دارم. بسیار زنا احترام میشن. لیکن بسیار مشکل است که یک راه جدید باز میشه بعد از سی سال جنگ، یک راه جدید است و هر راه جدید سر راهش خاک می باشه و خار می باشه و او ره باید پاک کنی و یک داس نیز داشته باشی که او ره از بین ببری. زیاد وقت می گیره. لیکن امید است که شوه و مه، مه خودم شخصا فکر می کنم که خوب است که شوه. خوب است که ما داشته باشیم یک تنوع داشته باشیم. کل چیز به یک صدا نباشه. کل چیز به یک شکل موسیقی نباشه. چون آگه متوجه شده باشین موسیقی که یک زن می سازه، مه نمی گم که بیشتر شبیه موسیقی است لیکن به مراتب لطیف تر و نشاندهنده چیزهای خاص است. موسیقی که یک مرد میسازه نشاندهنده چیزهای خاص است که شاید دوست داشتنتی تر باشه لیکن متفاوت است. و خوب است که ای تفاوت داشته باشیم به خاطر ازیکه خودش باعث شگوفا شدن فکر های جدید و خلاقیت می شه.

English translation:

Noorjahan: Music is a huge river that one should swim in; one should go to every corner. One should discover. There are many things in the ocean. There are many animals that are not known, many creatures that we should know. And I think this is very interesting. It is like an exploring trip and it is good. This trip sometimes causes one to know oneself. It causes one to know people around her and to realize her real personality. In my opinion music, especially pure music is one of the ways that takes a person to herself. Still, there are many restrictions for women in Afghanistan. And there are women who can't sing for security reasons, or if they sing, they are labeled as cheated, as someone who takes money from Americans, as some one who is very "liberal", or this and that.

Shaharzad: That she is immoral.

Noorjahan: Yes, there are lots of rumors, lots of whispering, especially about those who are pop singers. The pop singers are very, very famous but women...

Shaharzad: Don't have a good name (are not well respected).

Noorjahan: Women don't have a good name. I agree that men are not all that respected either, but women have more problems. And especially, everybody allows oneself to call them with every name, with every horrible name imaginable. People, anybody, who is in a small community, when they see a woman sing, they can call her names. But this shouldn't be left untold that there are many women that are respected in Afghanistan's music. They are really respected, really a lot. Even people that are not that interested, respect them.

Shaharzad: Those women are prominent personalities.

Noorjahan: Yes, they are prominent personalities. Even people who are not interested in music admire them as strong and resistant personalities. I agree that many women are respected. But it is very difficult that a new path is opened after 30 years of war. This is a new path and in every new path, there is dust, there are thorns, which you have to clean and you have to have a sharp sickle to remove them. It takes time. But I am hopeful that it will happen, and I, I personally think that it is good if it happens. It is good to have it, to have diversity. Not everything should be in one voice (male voice). Not all music should be the same. Because if you have paid attention, the music that a woman makes, I don't claim it is more like music, but it is much more delicate and it portrays certain things. The music that a man makes also portrays certain things which might be lovelier, but is different. It is good to have this difference, because it, in itself, leads to blossoming of new ideas and creativity.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated